

משא"כ בבע"ח שהנקבה רק נבראת לקיום המין, ולזה לא בעי שיהיו אחד, אבל באדם נבראו לעבוד את ה' ושיגדלו בניהם לתורה ולמצות ומעש"ט, ולזה בעינן אחדות הזוג השפעת שניהם על הולדות לגדלם לבני אדם יודעי השם, ולזה בעינן שיהיו כאילו הם אחד, ולכן נבראה הנקבה ממנו מגופו, וזהו שמברכין

והתקין לו ממנו בנין עדי עד, ממנו דייקא, ומדוע משום בנין עדי עד, שיבנו שניהם ביחד לשם השם, וזהו זיווג הנשמות ולא רק זיווג הגופים, בכדי שיצא מהם בנין עדי עד, ורוחניות מקרי בנין עדי עד, כי הגשמיים כלים ונפסדים הם, ורוחניות קיים לעד, וזהו בנין עדי עד.

פרשת תולדות

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק

(א) ופירש"י ע"י שכתב יצחק בן אברהם הווקק לומר אברהם הוליד את יצחק, לפי שהיו ליצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה שהרי כמה שנים שהתה עם אברהם ולא נתעברה, מה עשה הקב"ה צר קלסתר פניו של יצחק דומה לאברהם והעידו הכל אברהם הוליד את יצחק, וזהו שכתב כאן יצחק בן אברהם שהרי עדות יש שאברהם הוליד את יצחק עכ"ל, ומשמע שהי' כאן נס והיינו דנעשה דומה ממש לאברהם ולא רק קצת וכדרך העולם כן, וחז"ל אמרו כי יצחק בקש על זקנה, דמאן דאשתעי קמי יצחק סבור שהוא אברהם וכן להיפך ולכן ביקש על זקנה שידעו מי אברהם ומי יצחק וא"כ צר קלסתר פניו זהו ממש דמותו, וזהו בדרך נס, וזהו דמחדש לנו קרא אברהם הוליד את יצחק.

ולכאורה למה נעשה כן מתחילה שתלקח

לאבימלך ממש קודם לידתו של יצחק ויצטרך לנס משום הליצני הדור, וג"כ שקראם ליצני הדור והלא היו רשעים שדברו עתק על צדיקי הדור, הנה באמת הי' זה דרך איך שתפקד שרה ע"י שהתפלל אברהם עליהם שירפאם ועיי"ש רש"י כ"א א' וה' פקד את שרה, סמך פרשה זו, ללמדך שכל המבקש רחמים על חבירו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה שנאמר ויתפלל וכו' וסמך ל'י

וה' פקד את שרה, שפקדה כבר קודם שריפא את אבימלך עכ"ל וא"כ זהו הי' הדרך שתפקד שרה, ועיין לעיל פ' חיי שרה (אות ס"ו) מש"כ בזה לבאר, ואפשר דהם דבהליצנות הי' מונח סתם ליצנות, ורק דאח"כ יאמרו שזהו אמת ולכן קראם רק ליצני הדור דמתחיל בסתם ליצנות אבל יש סכנה בזה שיחשבו נמי שזהו אמת מכיון שנפקדה תיכף אחר מעשה אבימלך, ועיין בספורנו לעיל כ"א ט', מצחק, מלעיג על המשתה שנעשה בבית אברהם באמרו שנתעברה מאבימלך והטעם שלא קרה זה בעת לידת יצחק, כי ישמעאל שמע כזאת אח"כ מליצני הדור, ואם באולי בעת הלידה הי' מצחק לא הרגישה בו שרה שהיתה אז טרודה עכ"ל, איברא דרש"י לא פירש שם כן, וזהו הרשעות בדרך ליצנות היתה, ולכן צר הקב"ה פניו כאברהם ממש, ועיין דעת זקנים, הוליד, גימט' דומה ע"כ והיינו שיהי' זה בלי ספק כלל, ויש שכתבו דכיון דיצא דבר זה שתפקד ע"י שהתפלל על אבימלך, וא"כ זהו ליצנותם דמאבימלך נתעברה היינו שהוא גרם לה, וזהו סתם ליצנות ויחשבו שבאמת כן, ולכן צר קלסתר וכו'.

(ב) איברא דצ"ב דלמה כאן השמיענו התורה זה ולא קודם בלידתו דהלא הליצנות בודאי היתה תיכף בלידתו ולמה לא השמיענו זאת התורה שם לעיל כ"א גבי לידת יצחק, י"ל דרצה לרמוז כאן עוד

דבר התו בהנ וכד מדו התו תוו מ"ו מד' דא חס וכן טו הו' כ"א ב"ג ז"ה ב"ז ה"פ ש"ו ח"ל י"ז